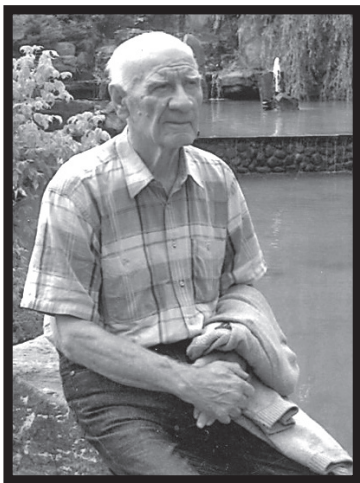

ПАМ'ЯТІ

СЛАВНОВ ВАЛЕНТИН МИКОЛАЙОВИЧ (1924–2018)

4 лютого 2018 року на 95-му році пішов з життя один із засновників і корифеїв радянської та української радіології, доктор медичних наук, професор Валентин Миколайович Славнов.

Валентин Миколайович народився 18 січня 1924 року в Києві у родині службовців. Починаючи з серпня 1942 року до липня 1947 року він служив у Радянській армії, брав участь у боях Великої Вітчизняної війни у складі 4-го гвардійського Кубанського і 5-го гвардійського Донського козачих корпусів, за що був нагороджений орденами Вітчизняної війни, «За мужність» та 15 медалями.

Після війни Валентин Миколайович навчався у Чернігівській фельдшерсько-акушерській школі і в 1949 році вступив до Київського медичного інституту ім. академіка О. О. Богомольця, який закінчив з відзнакою. У 1955–1958 роках він навчався в аспірантурі на кафедрі рентгенології і радіології Київського медичного інституту.

З 1958 до 1960 року В. М. Славнов був молодшим науковим співробітником радіологічної лабораторії Інституту інфекційних хвороб АМН СРСР та за сумісництвом старшим інспектором Міністерства охорони здоров'я з рентгенології та радіології.

Після захисту кандидатської дисертації молодий науковець з 1960 до 1968 року працював асистентом і доцентом кафедри медичної радіології Київського

інституту удосконалення лікарів. Докторська дисертація, яку він захистив у 1967 році в Центральному Інституті рентгенології і радіології МОХЗ СРСР, була присвячена вивченню функціонального стану печінки при захворюваннях щитоподібної залози та у хворих на тиреотоксикоз, яких лікували радіоактивним йодом.

З 1968 до 2005 року В. М. Славнов працював у Київському інституті ендокринології та обміну речовин на посаді керівника відділу радіології, де яскраво розкрилися його організаторські здібності і талант ученого. У 1974 році він одержав учене звання професора зі спеціальності «Медична радіологія». У 1990–2005 рр. В. М. Славнов працював на посаді провідного наукового співробітника лабораторії радіології і радіобіології Київського науково-дослідного інституту ендокринології та обміну речовин. У 2005–2015 рр. він очолював лабораторію радіоізотопних методів дослідження в Національному науковому центрі «Інститут кардіології ім. М. Д. Стражеска» Національної академії медичних наук.

Вся наукова діяльність В. М. Славнова була пов'язана з розвитком і становленням медичної радіології та ядерної медицини. Його ранні наукові роботи були присвячені радіонуклідній діагностиці захворювань щитоподібної залози, нирок, гепатобілярної і серцево-судинної системи при ендокринних та серцево-судинних захворюваннях. Основним напрямком наукових досліджень підрозділів, якими керував В. М. Славнов, була розробка, удосконалення та впровадження у клінічну практику нових радіонуклідних методів дослідження ендокринних залоз та вивчення функціонального стану різних органів при цукровому діабеті, захворюваннях щитоподібної залози та патології системи гіпоталамус-гіпофіз-надниркової залози. Він був визнаним новатором впровадження радіоімунологічних методів у клінічну практику.

Валентин Миколайович — автор та співавтор 475 друкованих наукових праць, зокрема 7 монографій: «Радиоизотопная диагностика» (1969 р.), «Рентгенорадиологические исследования желчевыводящих протоков» (1972 р.), «Радиоизотопные и радиоиммунологические исследования функций эндокринных желез» (1978 р.), «Справочник врача-эндокринолога» (1978 р.), «Функциональные методы исследования в эндокринологии» (1981 р.),

«Радиоиммунологический анализ в онкологии» (1984 р.), «Радиоиммунологический анализ в клинической эндокринологии» (1988 р).

Професор Славнов зробив значущий внесок в організацію радіологічної допомоги населенню України, виконуючи обов'язки головного радіолога Міністерства охорони здоров'я України в 1973–1978 роках.

Багато уваги він приділяв підготовці наукових кадрів, під його керівництвом було виконано та захищено 6 докторських та 19 кандидатських дисертацій.

Наукову працю В. М. Славнов з успіхом поєднував з громадською діяльністю. Він багато років виконував обов'язки члена правління Всесоюзного наукового товариства рентгенологів і радіологів СРСР, заступника голови Київського наукового товариства рентгенологів і радіологів, заступника відповідального редактора посібника «Експериментальна і клінічна радіологія». У 1973–1978 рр. він був членом Президії Вченої Ради Міністерства охорони здоров'я України, протягом 20 років входив до складу редакційної колегії Українського радіологічного журналу.

Біографію професора В. М. Славнова висвітлено в закордонних довідниках: «Who's Who in World

medicine», International Biography Centre, Cambridge, England; «Dictionary International Biography», International Biography center, Cambridge, England; «Who's Who in Science and Engineering», Marquis Who's who, USA.

Пішла з життя Людина справді з великої літери, Людина, яка завжди була і буде прикладом для всіх, хто з ним працював та спілкувався; про таких Людей у свій час дуже добре сказав поет-фронтовик Є. Вінокуров:

*«Двадцатый век, бродивших по дорогам
Среди пожарищ к мысли привело:
Легко быть зверем и легко быть богом,
Быть Человеком — это тяжело».*

Валентин Миколайович залишив нам добру спадщину — показав нам як достойно та красиво може прожити Велике життя Велика людина й скільки безцінної користі зробити для своєї країни та народу.

Пам'ять про Валентина Миколайовича Славнова назавжди залишиться в серцях родини, учнів, колег та друзів.

*Колектив ННЦ «Інститут кардіології
ім. М. Д. Стражеска НАМН України»*

*Колектив ДУ «Інститут медичної радіології
ім. С. П. Григор'єва НАМН України»*

Кафедра радіології НМАПО ім. П. Л. Шупика

Асоціація радіологів України

Товариство фахівців з ядерної медицини України (УТФЯМ)

Редколегія «Українського радіологічного журналу»